

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Brandes, Georg (1877-05-01)

Citation: Brandes, Georg: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Brandes, Georg (1877-05-01)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 177. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000121.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Venedigd. 1. Mai 1877.

Kjære Hr. Cancelliraad!

Jeg takker Dem for Deres artige Meddelelse, som rigtigt kom mig ihænde igaar. Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at beklage mig over, at De forlægger en mod min Forfattervirksomhed rettet Brochure. Det nære Forhold mellem Forfatter og Forlægger, der f. Ex. i Tydskland umuliggjør Sligt, existerer jo nu een Gang ikke i Danmark og har, saavidt jeg veed, aldrig existeret der. Men De vil tillade mig den Bemærkning, at De i dette Punkt overfor forskjellige Forfattere bruger meget forskjelligt Maal og Vægt.

Det er kun faa Uger siden, De selv meddelte mig, at Forlaget af Vibes Pièce mod Bjørnson havde været Dem tilbudt, og Deres egne Ord var, at De »naturligvis« havde afslaaet det. Jeg føler meget vel, at De i høiere Grad overfor mig end overfor Bjørnson maa ønske at bevare Deres Ry for Upartiskhed, og vil ikke uden videre drage nogen Parallel mellem de to Tilfælde; men vil blot bede Dem selv mindes, hvor mange Gange De har lagt mig Hindringer i Veien, naar jeg vilde rette et Angreb paa en eller anden Forfatter, der stod Dem nær. Jeg er da i dette Punkt som i flere andre ugunstigt stillet i Danmark. Om selve Piècen er det s. 178 mig umuligt at være enig med Dem. Jeg betragter denne Brochure som et ret snildt beregnet Forsøg paa at nedsætte min Charakter. Jeg beskyldes mere end eet Sted i den for »Perfidi«. Jeg vil ei engang tale om en saadan Bagatel som at Hr. Pastor Heuch, der i dette Punkt er saa competent, negter mig Navnet af Videnskabsmand. Kun dette maa De tillade mig at gjøre Dem opmærksom paa, at allerede den markskrigende Titel »D r. B.s Polemik mod Christendommen« indeholder Bogens første Usandhed, skjøndt ganske vist en Usandhed af megen Effect. Thi Bogen selv nødes til at indrømme, at jeg aldrig polemiserer mod Christendommen, og faaer kun det ønskede Resultat bevist ved at underskyde mig Had til Christendommen, jødisk (!) Fanatisme etc. Ja selv et Ord som »Christushad« anvendes paa mig. Hvo veed om jeg ei endda staaer Christus nærmere end mine ærede geistlige Antagonister. Men, siger De, Bogen »roser og anerkjender tillige Deres Værker«.

11

12

Ak, Hr. Cancelliraad, hvad skal jeg sige til den Art Ros. Stod jeg ikke over den, saa saae det galt ud med mig og mit Navn i Literaturen. Der gives et Par Linier af Burger, hvori der staaer:

»Dein Lob, das Ekel in mir weckt,

Als reichte mir ein Krätziger Confect.«

Nei, kjære Hr. Cancelliraad, Rosen er meget ubehageligere end Resten. Dog jeg lader min Pen løbe og fortaber mig i Sagen rent uvedkommende Ting. Hovedsagen er at jeg i ingen Henseende tager Dem Forlaget af Piècen ilde op, med Fornøjelse imødeser den tredie Levering af den og med mange venlige Hilsener er og bliver

Deres hengivne
Georg Brandes.